

MARCEL·LÍ
BORRELL

Frankenstein ho té fàcil

DONCS AIXÒ

'Gràcies a l'ús d'aquesta tecnologia 3D i a la digitalització d'imatges podem imprimir formes complexes i personalitzar tractaments, un dels reptes més grans que tenim en l'actualitat', proclama Maria Pau Ginèbra Molins, catedràtica del Departament de Ciència i Enginyeria de la Universitat Politècnica de Catalunya. Com si res, com qui descobreix la sopa d'allis a pagès, ho deixava anar a CaixaForum Lleida l'altre dimarts la doctora dins el cicle de conferències al voltant de l'exposició 'PRINT3D. Reimprimir la realitat'. La cosa pluscuamcientífica va de biomecànica i de materials sobrers, grànuls biomimètics, implants súper personalitzats, escumes injectables

i unes quantes virgueríes supra que ens instal·len al bell mig de la ciència-ficció més fantàstica que no pas a tocar de la realitat. D'aquí als transplantaments d'òrgans i la recreació vital via artifici per capes superposades, un pas. És el ser o no ser de la fabricació additiva en medicina i cirurgia, tot recreant prototips humans amb el gust d'assajar situacions quirúrgiques controvertides. És el que va gosar fer el doctor Víctor Frankenstein amb la seva Criatura monstruosa, parit per la jove escriptora Mary Shelley a *'Frankenstein. El modern Prometeu'*. El trencaclosques de cadàvers ja és literatura dinovena. Ara, Frankenstein ho té fàcil. Impressionant.